

Sărbătoarea Unirii

Bragagiu

E prima zi de iarnă
De ninge, ninge, ninge
Și stele cad, se-ntoarnă
Ca penele de înger.

Pierdute-s în ninsoare
Drumuri pestrițe-n file,
Hotarele de zare,
Luminile de zile.

Alunecă din ceruri
Ecouri de memorii
Cuvinte de-adevăruri
Să fie în istorii.

Vestind suflării toate
Că vine frig, furtună,
Iar vremuri înghețate
S-opresc nimic să spună.

Și numai într-o Țară
În timpurile-aceste
Se-ncepe-o primăvară
Mai mândră ca poveste.

Unde-un popor de oameni
C-un curcubeu* prin fire
Înălță glasul: „Doamne!
Iubim într-o Unire!”

Că de-asta încurcată
Începerea cerească
Făcu în piept, ca Tată,
Un Prunc să ni se nască.

*Munții Carpați.

Victor Bragagiu